

[Eva Kjer Hansen]

Det er netop det, der er problemet: To tredjedele af kommunerne bliver nu straffet, fordi de har været meget aktive. Vi kan jo se af tallene, at der nu går en masse penge til de store kommuner, der ikke har formået at leve op til deres ansvar på dette område. De har ikke gjort en tilsvarende indsats, som andre kommuner har, og derfor får de nu væsentlig flere økonomiske midler til rådighed.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi skal konstatere, at det især er de store kommuner, der ikke har formået at leve op til forpligtelsen over for kontanthjælpsmodtagere og sørge for at aktivere dem. Det beklager jeg dybt, og jeg synes, det er en urimelig omfordeling, der nu finder sted.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette blot for ikke at blive taget til indtægt for noget, for jeg var lidt i tvivl om, hvad der blev sagt af den socialdemokratiske ordfører.

Kriteriet for uddeling af disse penge – som i øvrigt er kommunernes egne – har hidtil været, at man uddelte dem i forhold til, hvilken aktivering der er foregået i kommunerne. Det er det, socialministeren nu har lavet om til, at man uddeler dem efter, hvor mange kontanthjælpsmodtagere man har.

Jeg synes, det er meget flot af Venstres ordfører at stå og sige, at der ikke er foregået noget i de store kommuner. Det tror da jeg! Det er jo i de store kommuner, man har det store antal kontanthjælpsmodtagere, og der er grænser for, hvad f.eks. København kan klare at sætte i gang. Derfor er det rimeligt at se på uddelingskriteriet og spørge: Kan man gøre det her anderledes?

Jeg synes, det allerbedste ville være, hvis man også tog hensyn til, hvor meget man aktiverer, sådan at man så på de to ting i sammenhæng, når man uddeler penge. Der findes jo ingen millimeterretfærdighed, men det synes jeg dog nærmede sig retfærdighed. Så kunne de store kommuner, bl.a. København, Odense og Ålborg, hvor vi jo ved at der er mange kontanthjælpsmodtagere, fordi det er svært at finde job netop dér, få en fordel; men også de kommuner, hvor man virkelig har gjort en kæmpe indsats for at sætte noget i gang for de unge mennesker, kunne få en fordel.

Det var det kriterium, SF helst så bibeholdt; men nu er det slået fast, hvilket kriterium vi får næste gang – det bliver i forhold til antallet af kontanthjælpsmodtagere – og nu ved kommunerne det.

Tom Behnke (FP):

Jeg kom lidt i tvivl på et tidspunkt, for fru Lilli Gyldenkilde var jo langt inde i en halekuperingsdebat. Den vil jeg også godt vende tilbage til, men først vil jeg sige, at hr. Bjarne Laustsen var inde på, at man skulle tage hensyn til kommunernes budgetlægning. Hr. Bjarne Laustsen skosede Venstre og Konservative for, at de ikke ville være med til at tage hensyn til kommunernes budgetlægning.

Det er da noget af en selvmodsigtelse, hr. Bjarne Laustsen kommer med her på Socialdemokratiets vegne. Jeg vil godt spørge hr. Bjarne Laustsen direkte, om det er en undsigelse af ministerens plan, for konsekvenserne af ministerens plan er, at kommunerne ikke kan lægge budget.

Jeg vil så sige, at Fremskridtspartiet er inderligt imod hele den ordning, som ministeren foreslår her, med at lave omfordeling og en ny måde at fordele pengene på, og det har vi givet klart og tydeligt udtryk for tidligere. Vi mener ikke, at man skal lave om på den udmærkede ordning, der er i øjeblikket, hvor man tilgode-ser de kommuner, der bruger store ressourcer på at aktivere deres kontanthjælpsmodtagere. De skal selvfølgelig have en kompensation for det og en opmuntring til at blive ved med det arbejde, de udfører. Derfor har vi som udgangspunkt, at vi ikke kan støtte forslaget. Så langt, så godt.

Men forslaget er dog trods alt et forsøg på at kompensere for en dårlig handling, som ministeren har foretaget. Jeg læser det også lidt sådan, at ministeren har erkendt, at det vistnok var en svips, at man lige pludselig ændrede kriterierne, og da ministeren har erkendt, at det var en svips, så forsøger ministeren at kompensere lidt, at afbøde virkningen ved at fremsætte dette lovforslag. Derfor er forslaget i sig selv sådan set positivt, men havde ministeren ikke truffet en forkert beslutning til at begynde med, så havde dette forslag været overflødig.

Derfor står vi i et dilemma: skal vi gå med til at få smuds på fingrene og støtte dette forslag